

staaet. Man ønsker, at Staten skal hjælpe de trængende aandsbøge, naar der søges om Hjælp til at faa dem ind paa de bestaaende Anstalter, men man har ikke villet gaa med til de 40,000 Kr.s Forhøjelse, fordi der ikke forelaa Udvalget saadanne Oplysninger, at man kunde se, at det var nødvendigt at gaa til en saadan Sum. Derfor har man for i Aar sat det kalkulatorisk. I øvrigt vil jeg i Anledning af de Bemærkninger, som ere faldne om Landsbøgesagen ogsaa nu i Mødet i Dag, sige, at det forekommer mig, at de ere et Vidnesbyrd om, at Ministeriet vil være vel tjent med at benytte den Anvisning, som Udvalget har givet i den Anmærkning, som det vil have ind, om at der ved disse Anstalter skal etableres et Tilsyn fra Statens Side, og at dette Tilsyn ogsaa, som jeg udtalte i mit tidligere Foredrag, bør være et Tilsyn, der er uafhængigt af Bestyrelserne for de nuværende Anstalter. Jeg tror, det vil være i alle Parters velforstaede Interesse. Den ærede Minister mente, det var noget unaturligt, at man under Forhandlingerne om Teatret kom ind paa de personlige Spørgsmaal, og i den Anledning vil jeg indrømme, at Folketinget i al Almindelighed ikke vilde være det rette Sted til at drøfte de enkelte Embedsmænd ved Teatret. Men i dette Tilfælde er der en ganske naturlig Anledning, idet den højtærede Minister har foreslaaet fgl. Ansættelse for Sceneinstruktøerne. Saa kommer Spørgsmaalet om Sceneinstruktøerne naturlig til Behandling, og saa kan det heller ikke overraske den højtærede Minister, at Folketinget bliver lidt forbauset over, at man samtidig med, at man søger fast Ansættelse for Sceneinstruktøerne, tænker paa i en væsentlig Grad at lette den enes Arbejde og give ham en noget andet Stilling. Nu siger den højtærede Minister ganske vist, at det, man vil have den ny Mand, der ansættes ved Teatret, til, er Økonomiinspektør, men han skal dog ogsaa være tilrede til at tage sig af Sceneinstruktionen. Jeg kan godt forstaa, at der kunde trænges til en Økonomiinspektør ved det fgl. Teater, der er vel ingenting, der trænges mere til for Tiden, men om just den nu ansatte Mand særlig egner sig til Økonomi, ved jeg ikke. Jeg ved intet andet om ham, end at han har skrevet et Stykke, der hed „Afdansning“, og at han har givet sig af med Sceneinstruktion, men hans økonomiske Anlæg kender jeg lige saa lidt, som jeg tænker, den øvrige Verden kender dem. Jeg vil haabe, at det vil blive til Gavn for Teatret, og at det ikke fremdeles maa gaa saaledes som hidtil.

Hidtil have vi jo maattet se Teatret væsentlig under det Synspunkt, at det har været „et Samfundsoffer“. Jeg vil haabe, at vi nu ikke skulle komme til at se det under det Synspunkt, at det er en Afdansning, der begynder. Jeg er bange for, det saa vil ende som en vild Kehrhaus. Med Hensyn til Teatrets Stilling udtalte den ærede Minister sig tydeligere end i Gaar. Den ærede Minister antydede, at han mulig vilde søge dette Spørgsmaal løst gennem en Teaterkommission. Det er for os i Finansudvalget et fuldstændig nyt Spørgsmaal. Jeg kan som Ordfører ikke udtale noget som helst om Udvalgets Stilling dertil. Vi maa afvente nærmere Forklaring af den højtærede Minister om, hvorledes han tænker sig dette. Med Hensyn til Konto 6. A. 3. ere vi desværre ogsaa i det beklagelige Tilfælde, at det ikke er lykkedes os at faa den Enighed mellem den højtærede Minister og Udvalget frem her i Salen, som vi troede, der var opnaaet under Forhandlingen i Udvalget. Jeg gik ud fra, at den højtærede Minister med Hensyn til Fremtiden var enig med hele Udvalget, thi alle Sider af Udvalget ere enige om, at hvorledes det end har været i Fortiden, saa hvad Fremtiden angaar, maa disse Understøttelser kun gives med de Beløb, som ere bevilgede, og til de Personer, som de ere bevilgede til. Nu hører jeg imidlertid, at den højtærede Minister har den Mening, at der er en Del af denne Konto, der er af mere fri Art og fremdeles maa være det, og i saa Tilfælde bliver det jo nødvendigt, at vi ogsaa inden tredje Behandling drøfte dette Spørgsmaal og søge at komme til en Forstaelse, som alle Parter ere enige om, for det synes at have været en Mangel ved de tidligere Aftaler, at man ikke har haft fuld Klarhed over de Punkter, hvor man var enig med Hensyn til denne Sags Gang.

Hvad Højtølesagen angaar, har jeg ikke paa Udvalgets Vegne haft nogen Dabel at udtale med Hensyn til det indstiftede Tilsyn. Jeg har kun gjort Rede for, af hvad Art det var. Derimod havde jeg paa Udvalgets Vegne at klage over den Fordeling, der var fket til Aftov og Lyngby. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister har Ret, naar han siger, at han ved Udførelsen af Loven paa dette Punkt ikke har villet gaa uden for de Forudsætninger, hvorfra man er gaaet ud ved dens Bedtagelse. Den ærede Minister har ment, at disse Stoler ere Dobbeltstoler. Det kan jeg ikke se, og der er ingen af os i Udvalget, der har kunnet se det, og jeg er lidt bange for, at